

รธน. มาตรา ๓๓

พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสอง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ กำหนดว่าในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลย
ไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้น
เสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ สำหรับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ตราขึ้นเพื่อให้การ
ปราบปรามและควบคุมยาเสพติดให้โทษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ
ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ โดยมาตรา ๑๕ วรรคสอง กำหนดว่าการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ใน
ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่ยี่สิบกรัมขึ้นไป ให้ถือว่า
เป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เนื่องจากยาเสพติดให้โทษประเภท ๑
เป็นภัยต่อสังคมอย่างใหญ่หลวง การกำหนดดังกล่าวเป็นเพียงเกณฑ์เปรียบเทียบสำหรับฐานความผิดที่จะ
นำไปสู่การลงโทษเท่านั้น ซึ่งจะต้องผ่านการพิสูจน์หรือนำสืบของโจทก์แล้วว่าเป็นผู้กระทำความผิดจริง
โดยศาลจะเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยหรือพิพากษาชี้ขาดและกำหนดโทษ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๓

ย่อโดย นายสิริวิช สุรนินวงศ์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายศรชัย อำนวย
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นางศรัณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ